

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

29. uzskata, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš organisko atkritumu pārstrādei, jo īpaši plašas lauksaimniecības reģionos, kam līdz šim, šķiet, ticis pievērsts maz uzmanības;
30. mudina noteikt kopīgus kritērijus, lai izmērītu sadedzināšanas iekārtu radītās emisijas svarīgākās vērtības un lai sabiedrība ar šiem mērījumiem varētu iepazīties tiešsaistē reālajā laikā, nolūkā iegūt vietējo kopienu uzticību, kā arī izveidot efektīvu brīdināšanas sistēmu gadījumā, ja veidojas kādas anomālijas;
31. atgādina dalībvalstīm, ka pat gadījumos, kad jautājumi tiek izvirzīti vietējo vai reģionālo pašvaldību līmenī, to pienākums ir efektīvi uzraudzīt un pārraudzīt atbilstību visiem ES standartiem un atļaujām, un mudina tās nodrošināt atbilstošu un kompetentu personālu šīs funkcijas veikšanai, tostarp biežām vietējām pārbaudēm;
32. atzīmē, ka steidzami nepieciešams vērst uzmanību uz atklātu un nelegālu jauktu un neidentificētu atkritumu izgāšanu un aicina īstenot stingru pārvaldības kontroli; atgādina kompetentajām iestādēm, ka pilnīgā saskaņā ar Direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (2008/1/EK, pārskatīta ar Direktīvu 2010/75/ES), tām ir jāīsteno stingra kontrole pār rīcību ar īpaša veida rūpniecības atkritumiem neatkarīgi no to izcelsmes, un aicina Komisiju savas kompetences ietvaros darīt visu iespējamo, lai uzraudzītu gan to, ka kompetentās iestādes efektīvi nodrošina atkritumu pienācīgu savākšanu, šķirošanu un apstrādi, piemēram, veicot sistemātiskas pārbaudes, gan to, ka reģionālās iestādes iesniedz ticamu plānu;
33. aicina visas dalībvalstis veikt pasākumus, lai sekmētu, ka tuvējās apkārtnes iedzīvotāji vairāk atbalsta esošus vai plānotus atkritumu apsaimniekošanas objektus, pierādot, ka iestādes, kas izdod objektu atļaujas un veic to ekspluatāciju, pienācīgā un pilnīgi pārskatāmā veidā ievēro noteikumus;
34. iesaka noteikt atbilstošus un atturošus naudas sodus un sankcijas par nelegālu atkritumu apglabāšanu, jo īpaši toksisko un bīstamo atkritumu gadījumā, daļēji lai kompensētu videi nodarīto kaitējumu saskaņā ar principu „piesārņotājs maksā”; uzskata, ka ķīmisko vai radioaktīvo atkritumu ar augstu piesārņojuma koncentrāciju nelegāla izgāšana brīvā dabā būtu ļoti bargi jā sodā, turklāt tādā apmērā, kas atbilst cilvēkiem un videi radītajiem draudiem;
35. aicina īstenot efektīvus pasākumus cīņai pret jebkādu organizētās noziedzības iekļūšanu atkritumu apsaimniekošanas jomā un pret jebkādu saistību starp organizēto noziedzību un nozari vai valsts iestādēm;
36. iesaka gadījumos, ja atkritumu pārstrādes pārvaldīšanai publisks finansējums tiek piešķirts privātiem uzņēmumiem, īstenot vietējo un/vai valsts iestāžu efektīvu finanšu uzraudzību pār šo līdzekļu izmantošanu, lai garantētu atbilstību ES noteikumiem;
37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Programma "Daphne"

P7_TA(2012)0027

Eiropas Parlamenta 2012. gada 2. februāra rezolūcija par programmu *Daphne* — sasniegumi un nākotnes izredzes (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

— ņemot vērā Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes (EPSCO) 2010. gada 8. marta sanāksmes secinājumus par vardarbību,

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

- ņemot vērā Komisijas izstrādāto Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģiju 2010.–2015. gadam, ar ko tā iepazīstināja 2010. gada 21. septembrī (COM(2010)0491),
  - ņemot vērā rīcības plānu to politikas prioritāšu īstenošanai tiesiskuma, brīvības un drošības jomā, kas noteiktas Stokholmas programmā laikposmam no 2010. līdz 2014. gadam; ar šo rīcības plānu Komisija nāca klajā 2010. gada 20. aprīlī (COM(2010)0171),
  - ņemot vērā 2011. gada 5. aprīļa rezolūciju par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Lēmumu Nr. 779/2007/EK, ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam kā daļu no Vispārējās programmas „Pamattiesības un tiesiskums” izveido īpašu programmu, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm un lai aizsargātu cietušos un riska grupas (programma *Daphne III*) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmumu Nr. 803/2004/EK, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (2004.–2008. gads), lai novērstu un apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm un aizsargātu cietušos un riska grupas (programma *Daphne II*) ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 24. janvāra Lēmumu Nr. 293/2000/EK, ar kuru pieņem Kopienas rīcības programmu (programmu *Daphne*) (2000.–2003. gadam) profilakses pasākumiem nolūkā apkarot vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 11. maija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par starpposma novērtējumu *Daphne III* programmai 2007.–2013. gadam (COM(2011)0254),
  - ņemot vērā Komisijas lēmumus par gada darbības programmu pieņemšanu programmai *Daphne III*,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu „Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0758),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0006/2012),
- A. tā kā programma *Daphne* kopš tās uzsākšanas 1997. gadā ir bijusi tiešām veiksmīga gan tādēļ, ka tā bija populāra iesaistīto personu vidū (saņēmēji, valsts iestādes, universitātes un NVO), gan arī tādēļ, ka tās finansētie projekti bija iedarbīgi;
- B. tā kā *Daphne* ir vienīgā šāda veida programma, kuras mērķis ir apkarot vardarbību pret sievietēm, bērniem un jauniešiem visā Eiropas Savienībā; tā kā, ņemot to vērā, ir ļoti svarīgi turpināt programmas *Daphne* finansēšanu, lai turpinātu pašreizējos pasākumus un ieviestu jaunus pasākumus, ar kuriem varētu efektīvi apkarot jebkāda veida vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0127.

⁽²⁾ OV L 173, 3.7.2007., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 143, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 34, 9.2.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

- C. tā kā pret sievietēm, bērniem un jauniešiem vērstas vardarbības novēršana un apkarošana patlaban ir tikpat aktuāla kā 1997. gadā, kad tika pieņemta *Daphne* iniciatīva; tā kā programma kopš tās izstrādes ir ļāvusi atklāt jaunas vardarbības formas, tostarp vardarbību bērnu siltēs, sliktu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem un seksuālos uzbrukumus pusaudžu vidū;
- D. tā kā Parlaments neskaitāmās rezolūcijās ir norādījis, ka līdz šim programma *Daphne* ir saņēmusi nepietiekamu finansējumu, un ir apliecinājis savu apņemšanos nodrošināt, ka programmai ir pietiekams finansējums, lai ar tās pasākumiem varētu risināt reālās vajadzības, kuras saistītas ar visu veidu vardarbības pret sievietēm, bērniem un jauniešiem apkarošanu;
- E. tā kā *Daphne* ir ārkārtīgi svarīgs instruments sabiedrības informēšanai par vardarbību pret sievietēm un dod iespēju sievietēm organizācijām un citām iesaistītajām ieinteresētajām personām pilnveidot savu darbu un veikt konkrētas darbības šajā jomā;
- F. tā kā nesen ir parādījušās jaunas vardarbības formas, kurās aizvien vairāk tiek izmantoti tiešsaistes sociālie tīkli;
- G. tā kā pašreizējās ekonomikas krīzes un budžeta taupības apstākļos sievietēm ir mazāk līdzekļu, lai aizsargātu sevi un bērnus no vardarbības, un tā kā ir vēl būtiskāk ņemt vērā to, ka vardarbībai pret sievietēm un bērniem ir tieša finansiāla ietekme uz tiesu sistēmu un veselības un sociālās aprūpes pakalpojumiem; tā kā turklāt pastāv risks, ka finansējums tām valstu programmām un NVO, kas rūpējas par vardarbības upuru vajadzībām, varētu tikt samazināts;
- H. tā kā Komisija tās dzimumu līdztiesības stratēģijā laikposmam no 2010. līdz 2015. gadam uzsver, ka vardarbība dzimuma dēļ ir viena no būtiskākajām problēmām, kas jārisina, lai panāktu patiesu dzimumu līdztiesību;
- I. tā kā ir svarīgi sievietēm tiesību līmeni kandidātvalstīs pietuvināt ES standartiem, lai šīs tiesības iekļautu programmas *Daphne III* darbības jomā;
- J. tā kā vardarbība pret sievietēm rodas aizvien pastāvošās dzimumu nevienlīdzības dēļ un ir strukturāla parādība, kas saistīta ar nevienlīdzīgo varas sadalījumu starp sievietēm un vīriešiem mūsu sabiedrībā; tā kā to tomēr ir iespējams būtiski samazināt, apvienojot mērķtiecīgas darbības, kas vērstas pret dzimumu stereotipu rašanos izglītības jomā un plašsaziņas līdzekļos, un cīnīties pret šo vardarbību, uzlabojot informētību veselības aprūpes, policijas un tiesu sistēmā;
- K. tā kā vardarbība pret sievietēm, bērniem un jauniešiem ietver visus cilvēktiesību pārkāpumu veidus, piemēram, seksuālu vardarbību, izvarošanu, vardarbību ģimenē, seksuāla rakstura uzbrukumus un uzmākšanos, prostitūciju, cilvēku tirdzniecību, seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpumus, vardarbību pret sievietēm un jauniešiem darbavietā, vardarbību pret sievietēm, bērniem un jauniešiem konfliktu situācijās, vardarbību pret sievietēm, bērniem un jauniešiem cietumā vai aprūpes iestādēs un vairākas bīstamas tradīcijas, piemēram, dzimumorgānu kroplēšanu; tā kā ikviens no minētajiem nodarījumiem var radīt dziļas psiholoģiskas traumas, nodarīt kaitējumu sievietēm, bērniem un jauniešu fiziskajai un garīgajai integritātei un atsevišķos gadījumos pat izraisīt viņu nāvi;
- L. tā kā pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošana nav minēta kā mērķis Komisijas priekšlikumā par jauno programmu „Tiesības un pilsonība” finanšu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, kurā ir apvienota programma *Daphne III*, programmas PROGRESS dzimumu līdztiesībai un nediskriminēšanai veiktās sadaļas un Pamattiesību un pilsonības programma; tā kā tādējādi var tikt apdraudēta programmas *Daphne* pamanāmība un konsekvence, kā arī tās panākumi; tā kā piedāvātais jaunās programmas budžets ir mazāks nekā pašreizējo programmu budžets; tā kā priekšlikums negarantē finansējuma paredzamību minētās programmas mērķiem;

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

- M. tā kā Eiropas Savienībā netiek regulāri apkopoti salīdzināmi dati par dažādiem vardarbības veidiem pret sievietēm, un tāpēc ir grūti pilnībā apzināties šīs problēmas patiesos apjomus un rast atbilstīgus risinājumus; tā kā ir ļoti grūti apkopot ticamus datus, jo baiļu un kauna dēļ gan sievietes, gan vīrieši nelabprāt ziņo par pieredzēto attiecīgajām iestādēm;
- N. tā kā sabiedrībai par ģimenē notikušu vardarbību ir jāmaksā ļoti daudz, kā redzams vienā *Daphne* projektā, kurā aprēķināts, ka ģimenē pret sievieti vēsta vardarbība Eiropas Savienībā gadā izmaksā EUR 16 miljardus — tas ietver visas tiesās medicīniskās izmaksas (pakalpojumi cietušajiem, hospitalizācija, ambulatorā aprūpe, zāles), tiesu un policijas izmaksas, sociālās aprūpes izmaksas (izmitināšana un dažādu veidu palīdzība) un ekonomiskās izmaksas (negūtā peļņa)⁽¹⁾;
- O. tā kā dažādos pētījumos par vardarbību dzimuma dēļ ir konstatēts, ka viena piektdaļa līdz viena ceturtdaļa visu sieviešu Eiropā ir piedzīvojušas vardarbību vismaz reizi savā pieauguša cilvēka dzīvē un vairāk nekā viena desmitdaļa sieviešu ir cietušas no seksuālas vardarbības, kurā ir pielietots spēks; tā kā pētījumi arī parāda, ka 26 % bērnu un jauniešu bērnībā ir piedzīvojuši fizisko vardarbību;
- P. tā kā sociālās atstumtības un nelabvēlīgo apstākļu dēļ romu tautības sievietes un bērni ir pakļauti ļoti lielum vardarbības riskam; tā kā iepriekšējo gadu laikā ar programmu *Daphne* ir sekmīgi atbalstītas daudzas iniciatīvas, kuru pamatā bija centieni pievērst uzmanību saiknei starp sociālo atstumtību, nabadzību un vardarbību;
- Q. tā kā vardarbība dzimuma dēļ ir strukturāla problēma, kas ir plaši izplatīta visā Eiropā un pasaulē, un tās upuri un vainīgie ir visās vecumu grupās, ar dažādu izglītības un ienākumu līmeni un sociālo stāvokli, un tā saistīta ar nevienlīdzīgo varas sadalījumu starp sievietēm un vīriešiem mūsu sabiedrībā;
- R. tā kā sievietes Eiropas Savienībā nav vienādā mērā aizsargātas pret vīriešu vardarbību dalībvalstu atšķirīgu politisko ieviržu un tiesību aktu dēļ;
- S. tā kā programmas *Daphne* juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. pants par sabiedrības veselības aizsardzību, bet ar Lisabonas līgumu Eiropas Savienības kompetences ir paplašinātas,
1. ar lielu interesi pieņēma zināšanai programmas panākumus un popularitāti, kā arī dažas grūtības, ar kurām tā saskārusies, kā izklāstīts Ziņojumā par starpposma novērtējumu *Daphne III* programmai 2007.–2013. gadam, kā arī iepriekšējos pētījumos, kas tika izmantoti tās izstrādē⁽²⁾, un kā ziņojuši *Daphne* subsīdiju saņēmēji;
  2. ņemot vērā to, ka programma *Daphne* no 2014. gada tiks iekļauta programmā „Tiesības un pilsonība”, uzskata, ka ir svarīgi izvērtēt programmas mērķus, jo īpaši mērķi apkarot vardarbību pret sievietēm, kas saglabāts kā viens no jaunās programmas „Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam mērķiem, un atkārtoti norāda, ka tās finansējums ir jānodrošina tādā apmērā, kas ir salīdzināms ar agrākās programmas finansējuma apmēru, un ka tās nozīmībai jaunizveidotajā programmā ir jābūt lielai, ņemot vērā tās līdzšinējos panākumus, efektivitāti un popularitāti;
  3. pauž nožēlu, ka vardarbības pret bērniem, pusaudžiem un sievietēm apkarošana nav skaidri pieminēta Komisijas paziņojuma par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu „Tiesības un pilsonība” laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (COM(2011)0758) 4. pantā („Konkrētie mērķi”);
  4. atzinīgi vērtē to, ka programmas „Tiesības un pilsonība” kopējo apropriāciju apmērs ir palicis gandrīz neskarts; uzskata, ka līdzsvarots ikgadējais līdzekļu sadalījums ļautu nodrošināt nepārtrauktību mērķu sasniegšanā un darbību veikšanā;

(1) 2006. gada *Daphne* projekts „IPV EU Cost” JLS/DAP/06-1/073/WY „Vardarbības pret sievieti ģimenē izmaksu Eiropā aprēķins”, *Maité Albagly, Sandrine Baffert, Claude Mugnier, Marc Nectoux, Bertrand Thellot*.

(2) Ziņojums par starpposma novērtējumu *Daphne III* programmai 2007.–2013. gadam (COM(2011)0254).

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

5. prasa arī dalībvalstīm un ieinteresētajiem partneriem sadarbībā ar Komisiju palīdzēt izplatīt informāciju par Eiropas Savienības programmām un to piedāvātajām finansēšanas iespējām, jo īpaši NVO vidū, vietējā līmenī un dalībvalstīs, kurās vērojama vāja līdzdalība minētajā programmā;
6. aicina Komisiju sniegt risinājumus dažām problēmām, uz kurām norādīts iepriekš minētajā starpposma ziņojumā, jo īpaši šādā nolūkā:
  - lai izvairītos no pārklāšanās ar citām Kopienas programmām un novērstu *Daphne* jautājumu prioritārā statusa zaudēšanas risku;
  - lai uzlabotu programmu pārredzamību un to rezultātu izplatīšanu;
  - lai īstenotu līdzsvarotāku programmu sadalījumu dažādās dalībvalstīs;
  - lai mazinātu administratīvo slogu, vienkāršotu subsīdiju pieprasīšanas procedūras un saīsinātu laikposmu no aicinājuma iesniegt projektus līdz līgumu noslēgšanai; minēto faktoru dēļ daudzas mazas NVO neiesniedza projektus programmai *Daphne*;
  - lai uzlabotu tādām Eiropas organizācijām piešķirto operatīvo subsīdiju efektivitāti, kuras spēj konsolidēt Eiropas mēroga vairākdisciplīnu partnerības, kas izveidotas subsidēšanas mērķiem; lai stiprinātu NVO spēju noteikt un ietekmētu valsts un Eiropas politiku, jo īpaši attiecībā uz mazākām NVO Viduseiropas un Austrumeiropas valstīs;
7. lai stiprinātu programmas ietekmi, aicina Komisiju turpmāk pievērst īpašu uzmanību sievietēm, bērniem un jauniešiem, kas sociālās atstumtības dēļ ir īpaši pakļauti vardarbības riskam;
8. aicina Komisiju iekļaut kandidātvalstis to valstu vidū, kuras ir tiesīgas saņemt līdzekļus saskaņā ar programmu *Daphne III*;
9. prasa arī dalībvalstīm un ieinteresētajiem partneriem palīdzēt panākt programmu labāku izplatību starp dalībvalstīm;
10. aicina Komisiju vairāk finansējuma piešķirt projektiem, kuru mērķis ir brīdināt jo īpaši jauniešus par jaunām vardarbības izpausmēm, kas saistītas ar aizvien biežāku tiešsaistes sociālo tīklu izmantošanu (draudi, psiholoģiska spiediena izdarīšana, iebiedēšana, bērnu pornogrāfija internetā) un ir daudz izsmalcinātākas nekā citi vardarbības veidi, bet var radīt tikpat lielu fizisko un psiholoģisko kaitējumu;
11. prasa dalībvalstīm regulāri apkopot datus par vardarbību pret sievietēm, lai skaidrāk apzinātos problēmas apmēru;
12. uzsver programmas *Daphne* pievienoto vērtību ES, jo tā dažādām organizācijām dalībvalstīs dod iespēju sadarboties vardarbības novēršanas un mazināšanas jomā un apmainīties ar zināšanām un paraugpraksi; turklāt norāda, ka to projektu rezultātā, ko finansējusi *Daphne III*, ir izveidotas asociācijas un stabila struktūras, kuras turpinās atbalstīt mērķa grupas ilgtermiņā un kuras ir veicinājušas politikas izmaiņas dalībvalstu un ES mērogā;
13. uzsver, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība projektiem, kuru mērķis ir izskaust goda aizstāvēšanas dēļ izdarītus noziegumus un sieviešu dzimumorgānu kropļošanu;
14. aicina Komisiju ļaut finansēt dalībvalstu projektus, kuros iesaistītas nelielas bezpeļņas organizācijas, un prasa, lai nākotnē lielam skaitam mazo NVO arī turpmāk būtu iespējams iesaistīties asociāciju partnerībās un saņemt atbalstu, jo šīm NVO ir nozīmīga loma mazpazīstamu, ar tabu saistītu un jaunu problēmu konstatēšanā un šo problēmu novatorisku risinājumu rašanā, kā arī upuru aizstāvībā un atbalsta sniegšanā tiem;

Ceturtdiena, 2012. gada 2. februāris

15. atzīst, ka programmas *Daphne III* darbībām ir liela nozīme pret sievietēm vērstas vardarbības novēršanā un apkarošanā, tomēr atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešami normatīvi Eiropas līmeņa pasākumi, lai izskaustu vardarbību dzimuma dēļ;
16. aicina Komisiju pārtulkot tiešsaistes līdzekļa *Toolkit* tīmekļa vietni visās ES valodās un to atjaunināt, informējot par programmas *Daphne* projektu rezultātiem un šo projektu īstenošanā izstrādātajiem ieteikumiem, lai visas ieinteresētās personas to varētu izmantot kā datu bāzi; aicina Komisiju tās tīmekļa vietnē izstrādāt lietotājiem draudzīgas īpašas lapas, kas domātas tikai programmai *Daphne*, un no 2014. gada programmas „Tiesības un pilsonība” projektiem, kuri paredzēti pret sievietēm, bērniem un pusaudžiem vērstas vardarbības apkarošanai;
17. atgādina Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā pausto Komisijas apņemšanos 2011.–2012. gadā nākt klajā ar dokumentu „Paziņojums par stratēģiju, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm, vardarbību ģimenē un sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; jāveic turpmāks darbs, izmantojot ES rīcības plānu”⁽¹⁾;
18. prasa Komisijai, lai tā, popularizējot programmu „Tiesības un pilsonība”, nodrošinātu iespēju joprojām identificēt projektus, kas saistīti ar programmas *Daphne* mērķiem, jo tā ir plaši pazīstama un tādējādi varētu saglabāt pēc iespējas lielāku tās pamanāmību;
19. ierosina Komisijai paplašināt Tieslietu ģenerāldirektorāta *Daphne* komandas lomu, ne tikai uzticot tai administratīvus un finanšu kontroles pienākumus, bet arī paredzot konkrētāku ar saziņu saistītu lomu;
20. iesaka Komisijai lietderīgi izmantot projektu rezultātus, lai ietekmētu Eiropas un dalībvalstu politiku pret sievietēm, bērniem un jauniešiem vērstas vardarbības novēršanā un apkarošanā;
21. aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību tādu projektu pieteikumiem, kuru mērķis ir veicināt dzimumu līdztiesību jau no agrīna vecuma, galveno uzmanību pievēršot profilaksei un izglītībai nolūkā mainīt attieksmi un izskaust stereotipus;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ COM(2010)0171 „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem. Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns”, 13. lpp.

Sieviešu situācija kara apstākļos

P7_TA(2012)0028

Eiropas Parlamenta 2012. gada 2. februāra rezolūcija par sieviešu situāciju kara apstākļos (2011/2198(INI))

(2013/C 239 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Vīnes deklarāciju un rīcības programmu, ko pieņēma 1993. gada 25. jūnija Pasaules cilvēktiesību konferences sēdē, jo īpaši tās I daļas 28. un 29. punktu un II daļas 38. punktu par sistemātisku izvarošanu, seksuālu paverdzināšanu un piespiedu grūtniecību bruņota konflikta situācijās,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1993. gada 20. decembra Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu⁽¹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/48/104.